

HORARI Despatx Parroquial: Dimecres i Divendres de 5 a 7 tarda. Dissabte, de 11 a 1
C. St. Jaume, 3 - Tel. 93 869 85 40 - parroquiacalaf@bisbatvic.com / www.parroquiescalaf.com

REFLEXIONEM AMB L'EVANGELI

El fariseu i el publicà. Lc 18, 10- 14 (Jesús de Natzaret, una dreuera que condueix a Déu – Sebastià Codina)
... "Sigueu propici, que sóc un pecador"

Déu n'hi do! Dejunava dos cops per setmana i donava el 10% de tots els ingressos...

Suposa bona voluntat, molt sacrifici i molt esforç. Malgrat tot, Déu no està gens content.
Que passava ?

Es pensava que les seves obres i que els seus mèrits li proporcionarien uns quants metres quadrats de cel...

Considerava que Déu era un gran comptable que passant llista dels esforços i dels mèrits apilotats, li donaria un premi quantiós i de qualitat.

Posa la seva seguretat en les seves obres i no pas en la bondat del Pare. Ell tot sol se'n surt de tot; no necessita Déu per a res.

Som una mica fariseus quan fem ressaltar alguna bona obra per aconseguir el que ens fa peça i quan enredem a Déu amb les nostres exigències fora de lloc... Quan ens considerem una mica millors que no pas els altres...

Déu ens en guard que els altres sabessin totes les raconades del nostre esperit. Ens vindrien els colors a la cara i quedaríem com un drap brut ...

Potser també hem agraït al cel que no som com alguna persona determinada... Sort que Déu no fa cabal de les nostres pretensions i que ens coneix per dintre, molt més que no pas nosaltres mateixos.

Els publicans eren gent venuda als romans que havien ocupat el país. Robaven i defraudaven. Aquell publicà devia tenir un currículum molt negre i impresentable. Malgrat tot, guanya el favor de Déu.

Per què?

Perquè no posa la seva seguretat en les seves obres, sinó en la bondat de Déu.

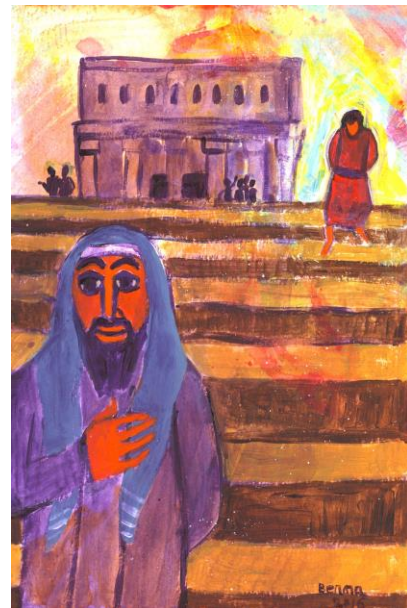
Fins aquí, hi podem arribar tots.

Posa Déu en el seu lloc: Aquell qui perdona i salva.

Se'n torna cap a casa asserenat, curat, feliç i llampant de dalt a baix.

Per aconseguir aquell bon resultat només ha fet una sola cosa. Ha reconegut que era un poca pena i res més.

Hi ha un salm que acaba dient: Compadiu-vos de mi, Déu meu, vos que estimeu tant.

AGUILAR DE
SEGARRA

CALAF

CALONGE DE
SEGARRA

CASTELLAR

CONILL

LA GUÀRDIA

MIRAMBELL

PUJALT

SEGUR

SANT MARTÍ
SESGUEIOLES

SANT PERE
DE L'ARÇ

CELEBRACIONS

29 d'octubre (Dissabte)

5 tarda: L'ASTOR

2/4 de 7: MIRAMBELL

8 del vespre: CALAF

30 d'octubre (Diumenge)

10: CONILL

10: AGUILAR

2/4 de 12: CALAF

1: PUJALT

1: SANT MARTÍ

5 tarda: ALENY

31 d'octubre (Dilluns)

8 del vespre: CALAF

1 de novembre (Dimarts)

10: CONILL

10: AGUILAR

2/4 de 12: CALAF

1: SANT MARTÍ

1: PUJALT

5 tarda: CALONGE DE SEGARRA

2 de novembre (Dimecres)

10: CASTELLAR

2/4 de 12: CALAF

INTENCIONS MISSES

Dimarts 25: Constanza López de Haro.

Dissabte 29: Miquel Àngel Guirao Buscart.

Diumenge 30: Difunts família Sala i Casasampere. Joan Molins i Maria Aloy. Pels germans Miquel-Martí.

Mirambell 29: Família Parés-Masafret. Família Parés-Marcet.

Aleny 30: Fidels difunts. Família Nadal-Feliu.

COL·LECTES

CALAF: Col·lectes 210,50 €

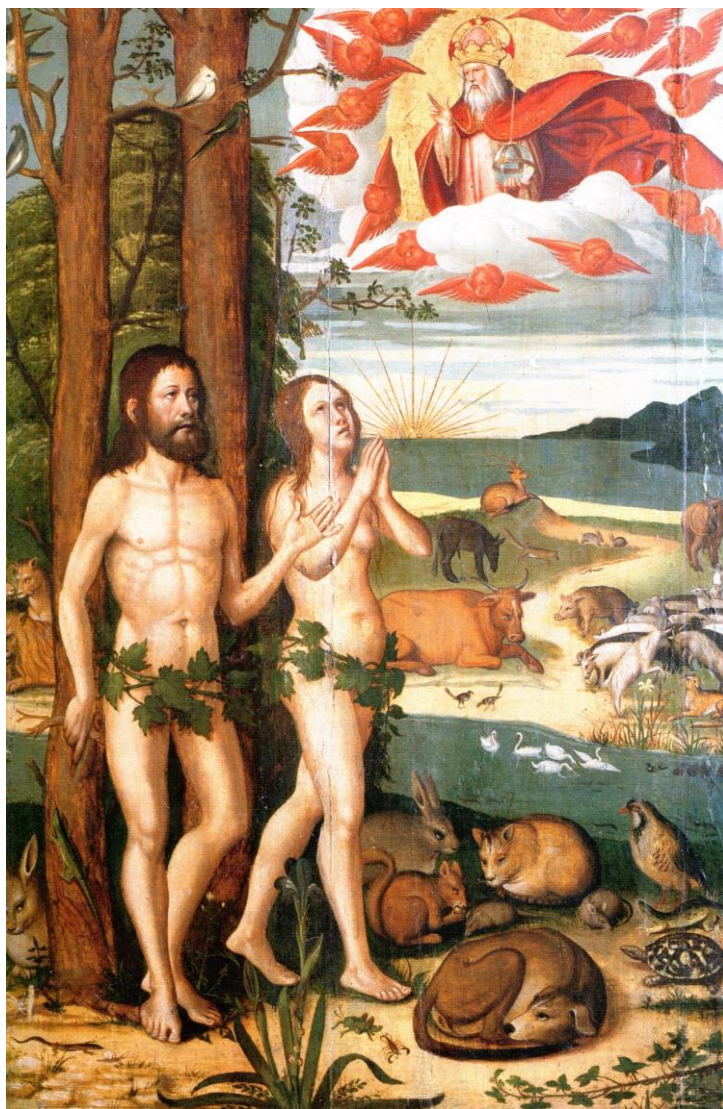
FORMACIÓ PERMANENT ARXIPRESTAL

Dimarts, dia 25 d'octubre, de 2/4 de 9 a 2/4 de 10 del vespre. A la parròquia de Santa Maria d'Igualada.

“LA QUALITAT D'ACOLLIR. En família, envers els refugiats, en la nostra comunitat”.

Presenta: Mn. Joan Torra, teòleg.

CARTELL A L'ESGLÉSIA DE CALAF, per a contemplar obres d'art de la nostra terra

ADAM I EVA EXPULSATS DEL PARADÍS

De PERE MATES. Museu d'Art de Girona

AQUESTA taula que reproduïm parcialment, una de les del Retaule de l'església de Segueró (Garrorxa), va ser descoberta l'any 1928 pel restaurador Joan Surra durant una estada al Noguer de Segueró, la casa pairal més gran de Catalunya. Aleshores, les vuit peces del retaule escaven desmuntades i dipositades en un magatzem. Les recerques de diversos historiadors han permès demostrar que es tractava de l'artista Pere Mates, un pintor originari de Sant Feliu de Guíxols, establert al carrer de les Ballesteries de Girona, que estava en plena activitat l'any 1526 i que morí el 1558. L'historiador de l'art Joaquim Garriga l'ha considerat el millor pintor català del cinc-cents.

Enfront del carregament indumentari i el preciosisme atapeït del gòtic tardà, en aquesta obra apareix una de les característiques del Renaixement: la suavitat i la resplendor del nu, si bé és veritat que - tal com es diria avui - per "exigències del guió". Adam i Eva, coberts només per pàmpols, marxen del Paradís, del qual han estat exclosos, mentre que tots els animals, innocents com són, encara hi viuen. Pere Mates ha estudiat tan naturalíssimament

com ha sabut els mamífers (gos, conills, esquiol, ratinyol, gat, i al fons, lleó, bou, senglar, etc.), ocells, rèptils (sargantana, tortuga) i fins els petits artròpodes (llagosta, escorpí), com si fes un inventari joios de la natura, tan oblidada pels artistes medievals.